

Tamen uzu la tempon, prenu en manojn viajn lernilojn kaj ripetu la lingvosciojn, kiujn vi certe bezonos. Estu pretaj ĉiumaniere helpi al sukceso de la Universala kongreso 96 en Prago!

RAPORTO PRI LA UKo La „lando de la kvieta mateno“ kiel oni kromnomas Koreion, povus estu ŝerce nomata „Lando de la kvieta Komitato“ pro tio, ke nur pli ol duono de komitataj partoprenis en Seulo. Pluraj spertaj aktivuloj forestis (byli nepřítomni) (kun aŭ sen anstataŭantoj), kun sentebla efiko al la komitataj diskutoj. Ĉefe mankis Hans Bakker, estrarano por financoj, kaj ankaŭ pro ekziĝo la ĝenerala sekretario Ian Jackson. Por lia posteno estis elektita Mark Fettes, rekomendita per 33 voĉoj kontraŭ ses. La reguloj por la agado de la Komitato ne estis ŝanĝataj, tion oni atendas en 1955 en Tampere, kiam okazos elekto de la tuta nova komitato. Sen granda diskuto (pro tio „kvieta Komitato“) estis akceptita la estrara raporto 1993 kaj la buĝeto (rozpočet) por 1995. Novaĵo estis apero de ĉapitro pri la spezkonto en elspezoj de UEA por „movada evoluigo“, t.e. (tio estas) agadoj kaj servoj kaj kernaj organoj. La temo por la estontjara Kongreso estos lige al 50jara datreveno (výročí) de Unuiĝintaj Nacioj“ Ni – la popoloj – unu mondo aŭ disaj eroj“ (překlad podle smyslu: My – národy – budeme jednotným světem, nebo nadále rozdrobeni?). Post Tampere 1995 realiĝos la prokrastita Kongreso en Prago, kiun organizi en 1992 la Estraro taksis neprudente pro la neklara ekonomia situacio, inter la tagoj de 20-a ĝis 27-a de julio 1996. En julio 1997 UKo migros al Adelaido, Aŭstralio. Aliĝpetoj de novaj landaj asocioj ne okazis, tamen estis akceptita Internacia Komerca kaj Ekonomia Fakgrupo, kiel la naŭa faka asocio, kaj la Komitato aprobis kunlaborajn kontaktojn kun la Eŭropa Klubo kaj Asocio de Verduloj Esperantistoj. Du novaj honoraj membroj de UEA estis proklamitaj: Raymond Gonin, aktivulo en la franca kaj blindula E-movado, kaj Ada Fighiera-Sikorska, redaktorino de Heroldo de Esperanto dum pli ol tridek jaroj. Daŭras la krizo en Terminologia Esperanta Centro (TEC), pri kiu la Komitato ricevis du raportojn (de W.Borman kaj I. Jackson), ambaŭ pesimismajn. Kvankam ekzistas sufiĉe vasta intereso de la publiko pri evoluigo de la esperanta terminologio, ne aperis volontuloj, por transpreni kernajn taskojn de TEC. Entute partoprenis en la Kongreso 1800 gesamideanoj el 66 landoj, spite la streĉitan politikan situacion en la korea duoninsulo kaj minace de uzo de nuklea armilo, kiel emfazis (zdůraznil) en sia inaŭgura parolado D-ro Kang Young Hun, prezidanto de la korea nacia komitato de la Ruĝa Kruco kaj eks-ĉeministro de la korea registraro. La temon oni traktis en multaj prelegoj kaj diskutoj en laborgrupoj inkluzive de lekcioj de la Internacia Kongresa Universitato. Tiujn laborojn resumas kongresa rezolucio, kiu interalie „konstatas kun ĝojo la kreskantan emon por Esperanto de aziaj socioj“ en Azio tion ekzemplas (je příkladem) la ĉiujare Komuna Seminario inter korea kaj japana junularoj esperantistaj, kiuj okazas alterne en tiuj ĉi du landoj. En la Universala Kongreso partoprenis 240 koreoj kaj 400 japanoj.

El la intervjuo kun Moo-Huyp-HAN, 70jj, esperantisto ekde 1976, fondinto de la populara gazeto „La Espero el Koreio“, kaj prezidanto de la Korea Esperanto Asocio: Nun la KEAasocio havas 133 dumvivajn membrojn, 77 jarkotizintojn kaj 126 individuajn membrojn de UEA. La nombro dum lastaj jaroj iom malkreskis, tamen nun videblas (je možno vidět) plivigliĝo (oživení) de la membraro danke al UKo kaj IJK (Internacia Junulara Kongreso) en Koreio. Dum 20 jaroj ricevis registraran financon subtenon por eldonado de „la Espero“. Tamen post jaro la subvenco malkreskis kaj estos tute nuligita. En KEA laboras du plentempaj oficistoj (ĝenerala sekretario kaj kasisto) kaj unu portempulo (brigádník), redaktoro de la oficiala „La Lanterno Azia“. Nuntempe multe kreskas la nombro de interesiĝantoj por Eo ĉe radio-amatoroj kaj komputeristoj.

Ĝeneralajn informojn pri Eo ricevas la infanoj en la sesa klaso de la fundamenta lernejo per priinforma artikolo en la deviga lernolibro. Estas tendenco, ke multaj gejunuloj ne ŝatas la anglan lingvon kaj amerikan influon. La angla estas devige instruata, krom la japana, franca kaj germana. Nenia kontakto estas inter la esperantistoj de la Norda kaj Suda Koreio. Dum lastaj monatoj la politikaj interrilatoj ĝenerale malpliboniĝis pro nuklea armado de Norda Koreio, tamen onidire (prý) eŭropaj amaskomunikiloj troige informadas pri la konflikto. (Ĉerpita el Eventoj, Esperanto kaj Esperanto Aktuell)

P l e n a n ĝ u o n (potěšení) alportos al vi uzado de Esperanto. Eble vi pro financaj kaŭzoj, aŭ pro malsano, maljuneco ne povas komuniki kun cetera mondo. Vi vivas en izoleco. Tamen vi povas almenaŭ skribi, trovi korespondamikon al kiu vi povas sciigi (sdělit) viajn zorgojn, seniluziigojn (zklamání), tamen ankaŭ ĝojojn, atentigi pri beleco de la vivo aŭ via cirkaŭaĵo. Por tio vi devas uzi belan esprimriĉan Esperanton, por ke vi povu plene esprimi viajn sentojn, peti pri kritiko, konsilo, opinio. Aŭ vi povas sendi fotojn, desegnaĵojn, proprajn brodaĵojn, malsekretigi viajn zorgojn, opiniojn, mondkoncepton, diskuti pri aktualaĵoj enlandaj kaj internaciaj. Sur via breto kolektiĝos dokumentojn pri amikaj rilatoj al homoj, kiujn vi eble neniam persone ekkonos, dokumentoj pri via amika kresko, maturado de opinioj, formado de via individueco. Ne forgesu nian „internan ideon“ kiu gvidis nin al studado de la Internacia Lingvo.

P o r k i o l a k l u b o j ? - estas artikolo de Eventoj 2/julio 94 de Nikolo Gudskov celanta dubantojn pri la senco de kluba agado en la Internacia Lingvo. La E-klubo plenumas kelkajn funkciojn:

1. Propagando – disvastigado. Kiel la interesuloj povus ekscii pri E-o?
2. Instruado. La klubo estu centro de loka instruado de E-o kaj garantiu ĝian kvaliton.
3. Lingva perfektigo de komencantoj.
4. Rivelado (vyvolání) kaj funkciigo de kapabloj kaj talentoj ĉe klubanoj.
5. Stabiligo de la loka komunumo per parolpraktiko, aktivado, kolekto kaj uzo de biblioteko ktp.
6. Homa kontentigo de la membroj pri amika komunikado.
7. Kontaktigo de lokaj esperantistoj kun E-komunumo; partoprenigo de la membroj en E-vivo, disvastigo de gazetoj, libroj, ks.
8. Stabiligo de la pozicio de loka esperantistaro en la (makro)socio.

Laŭ la aŭtoro la klubo plenumas iun pozitivan socian rolon kaj la neaktivaj membroj havas principan eblecon reaktiviĝi (kio nemalofte okazas). La aŭtoro rekomendas nombron de membroj idealan inter 20-40 anoj. Malpli ol 20 kutime ne sufiĉas plenumi ĉiujn bazajn klubajn taskojn. Pli ol 40 igas membroj disfali en kelkaj malgrandaj grupoj, komenciĝas rivaleco, kvereloj kaj perdiĝo de „marĝenuloj“. Tiam la sola savrimedo estas disdivido de la klubo.

Ĉu niaj ĉeĥaj spertoj harmonias kun la rusaj? Ĉu vi rememoras klubojn, kiuj havis pli ol 40 membrojn? (Prago, Jablonec, Liberec, Brno, Ostrava, Vsetín k.a.) Ĉu la granda nombroj da membroj kaŭzis iam disfalon de la klubo? Eble nur en Pardubice estas du lokaj konkurencaj kluboj. En Liberec iam estis klubo ĉeĥa kaj germana, tamen ili kunvivis harmonie. Skribu vian opinion, kiel devus aspekti modela kluba vivo – ni volonte publikigos ĝin.

En la jaro 1927 Julio Baghy iniciatis „tagon de la libro – 15an de decembro“ proklamante ke ĉiu esperantisto havas la moralan devon aĉeti almenaŭ unu esperantan libron.“ Okaze de la naskiĝtago de la L.L.Zamenhof tiamaniere rememoru lin!